

ספר

זרע שמשון

דרושים על המשה הקשי תורה והמש מגלות

חברו החכם המופלא אשר מעיני החכמתו נפוצו
חוצה ונדע שמו בשערים מאשר הרבין תורה
בעיר מודונה פיסא וסיינה ולעת עתה אור תורתו
זרה בקהלה קדושה ריגיו יע"א והוא אשר חבר
ספר תולדות שמשון על מסכת אבות ומלון
לצד עלאה ימלל בחכמתו ובפלפולו הישר והטוב

ה"ה הרב הגדול מוהר"ר שמשון חיים

בכמהח"ר נחמן מייכאל נחמני זלה"ה

נשא השער נעתק מדפוס ראשון שנת תקל"ח

ועתה נדפסו מחדש דרושי שיר השירים במהדורה
מתקנת ומפארת מאירת עינים, בתוספת פסוק ונקוד,
פעניח ראשי תבות, עם פרוש 'זרע שמשון המבאר' -
מאור משלב גמלא בלשון צח וקל שזה לכל נפש, הוספת
מראי מקומות, ציונים ומקורות, ועוד הרבה מעלות

יוצא לאור על ידי 'האגוד העולמי להפצת תורת ה'זרע שמשון'

חנכה תשע"ו

שיש לו תורה תכלין למה יקניס עצמו
 לספק ומשום הכי קמיה ליה 'להקדיל בין
 הטמא ובין הטהור' וכו', כלומר, התלמיד
 חכם מהניב להורות הנאות בישראל
 ולפקח בעיניו פקוחא על כל הדינים
 המצטרפים, ומי שאינו אוכל בשר לא צילא
 דעמיה, כראמרינו במקרה כבא קמא דף
 ע"ב (עמוד א), אמר ליה, 'חמשה בקר' אמר

ולכן לעם הארץ אסור לאכל בשר, כי
 יתקבה עליו כח הנצר הרע, מה שאין כן
 התלמיד חכם, שהוא עוסק בתורה והתורה
 היא תכלין (קידושין ל, ב) לנצר הרע, ואין נצר
 הרע שולט במי שבלבו תורה, והכתוב כא
 בפתח על זה, ואומר למה באמת המר
 לתלמיד חכם לאכל בשר, והלא באכילת
 בשר יתקבה כח הנצר הרע, ואף על פי

זרע שמשון המבואר

יקניס עצמו לספק - שסא היצר הרע יתגבר
 בו ויחטא, והיה ראוי שלא יאכל בשר, ומשום
 הכי - בשביל ליישב טאלה זו, קמיה ליה
 'להקדיל בין הטמא ובין הטהור' וכו',
 כלומר, התלמיד חכם מהניב להורות
 הנאות בישראל ולפקח בעיניו פקוחא -
 בעין פקוחה על כל הדינים המצטרפים -
 הנצרכים להוראת החכם, שיש חובה על
 התלמיד חכם לפקח על עיני העיר שיתנהנו
 כראוי, כגון לפקח על הכשרות שיונהג על פי
 דיני התורה הקדושה, ומי שאינו אוכל בשר,
 לא צילא דעמיה - אין דעתו צלולה להורות
 כראוי, כראמרינו במקרה כבא קמא דף ע"ב
 (עמוד א) לגבי גב בקר מחבירו וטבה או
 מבר אח הבקר, שחייב לשלם חמשה בקר, ואם

האדם נשייה כמה עכרות בדמו וגופו
 ונפשו, ולכן לעם הארץ אסור לאכל בשר,
 כי על ידי זה יתקבה עליו כח הנצר הרע
 ויחטא, מה שאין כן התלמיד חכם, שהוא
 עוסק בתורה, והתורה היא תכלין - סס
 כרפא לנצר הרע (קידושין ל, ב) וכו', ואין נצר
 הרע שולט במי שיש בלבו תורה וילקוט
 סעעני מסלי רמו חתקם, ולכן רשאי
 לאכול בשר.

והכתוב 'להבדיל' כא בפתח על זה
 ואומר, למה באמת המר לתלמיד חכם
 לאכל בשר, כפי טלמדנו מהפסוק זאת תורת
 הבהמה, ולכאורה יש לסאול והלא באכילת
 בשר יתקבה הנצר הרע, ואף על פי שיש לו
 תורה תכלין להגן עליו מהיצר הרע, למה

צינוים ומקורות

שנדבקו בה כמעמד הר סיני ואתם הדבקים וכו',
 אמר להם הבשר כדי שלא יתמשכו אחר היצר
 הרע שאין איו נורם אלא מתוך קופה של בשר
 (ברכות לב א) ד. לטון הגמרא, כך הקדוש ברוך
 הוא אמר להם לישראל בני בראתי יצר הרע
 ובראתי לו תורה תכלין, ואם אתם עוסקים בתורה
 אין אתם נספרים בידו שנאמר (בראשית ד, ז)
 ולא אם חטיב שאת, ואם אין אתם עוסקים
 בתורה - אתם נספרים בידו, שנאמר (שם) לפתח
 חטאתי וכו', ד. וראה עוד בסוטה (כא א), תורה
 מגנא ומצלל, שהתורה מגינה מהמורעות ומצולה
 מרחטא ונרמכים ואיסורי ביאה פלכי הכ"א.

גדולה מכל זאת אמרו, יפנה עצמו ומחשבתו
 לדברי תורה, וירחיב דעתו בחכמה, שאין מחשבת
 עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה, ובלשון
 רבינו בפרשת ואתחנן (סוף אות ד), 'דהא אין יצר
 הרע שולט אלא במי שלבו פנוי מן התורה ומן
 המצוות' א. כבא קמא (עא, ב), 'בעא מיניה רבא
 מרב נחמן, גב שור של שני שותפין וסבתו, והודה
 לאחד מהן, מהו וכו', אמר ליה, 'חמשה בקר אמר
 רחמנא - ולא חמשה חצאי בקר וכו', לצטרא אמר
 ליה, חמשה בקר אמר רחמנא - ואפילו חמשה
 חצאי בקר והאי דלא אמרי לך כאורתא, דלא אכלי
 בשרא דתורא, וברשיי (שם), דלא אכלי בשרא